

תחרות רשימות מס 4

סגן־משנה ינאי — נוסף לדבריו שהובאו לעיל — מציע להתקיל בפעולות הסברה לנוער (בבתי הספר ובתנועות נוער), לנצל את "קול־ישראל" ו"גליצה־ל", לייצר סרטי־הסברה קצרים שיוצגו בבתי קולנוע.

סגן־משנה י. ש. מ. ח. י. שמח לדעת שמילאנו את בקשתו וקראנו את דבריו "לפחות פעמיים" (למעשה — שלוש פעמים). כתוצאה מכך נראה לנו שיש מקום לבדוק את אפשרות סיגולה של הצעתו. נביאנה כאן כלשונה:

"על מפקד הגדוד למסור לכל פלוגה סימון באמצעות מפקדה. מחובתה של כל פלוגה לשמור את סימנתה בסודיות במשך שבוע ימים. חייל אשר הצליח לגלות סימנות של שאר הפלוגות, יעבירן באמצעות מפקדו למפקד הגדוד. פלוגה אשר לא נתגלתה סימנתה — זוכה בדגל הסודיות למשך שבוע. פלוגה אשר נתגלתה סימנתה תניף דגל שחור מול משטח מגוריה במשך שבוע. שאר חיילי המחנה יתורגלו ע"י חלוקה לחוליות או בהתאם לתפקידיהם השונים, כגון: צנת עובדי השק"ם, מטבח, אפסנאות, שלישות, נהגים וכו'. צנת אשר נתגלתה סימנתו — "נהר" גו" כמה מאנשיו ויועברו לצנת אחר למשך שבוע. עליו יהא למלא את תפקידיו במחנה בשלמות, גם בהעדר חלק מאנשיו. תרגילים מסוג זה אפשר ורצוי לבצע במסגרות שונות, כיתתיות, מחלקתיות, פלוגתיות, גדודיות ואף ברר חירומן גדולים משבוע בין סימנה לסימנה. על מפקד התרגיל לודא העברת הסימנות ע"י מפקדי החיידות הקטנות יותר לאנשיהם על־ידי שישאל חיילים מיוחדתו מדי פעם בפעם לסימנתם, ומחובתם לדעת ולענות."

ברשימתו של פ. ט. א. ר. מצויות כמה הצעות טכניות אשר ראוי לאנשי בטחון לעיין בהן.

מן הדין לשים לב להצעתו של סמל איתן הלוי אשר יש בה כדי להשלים את תהליך ביצוע הפקודות:

"יש לקיים חוליות־בקורת אשר תעבורנה בין החיילים בחופשה — בעיקר במקומות ציבוריים, כגון: רכבת, אוטובוס, מסעדות, בתי־קולנוע — ומתפקידן יהיה לתפוס חיילים אשר שברו על חוקי הסודיות ולהענישם מיד. יש להצמיד הסבר לעונש."

למשתתפי התחרויות בקשת המערכת: העובדה שרשימותיו של מישהו לא זכו בשתי תחרויות, אין פירושה שלא תזכה רשימתו בשלישית. אנא, התמידו! המערכת

עצם הנושא של תחרות זו שולל מן המשתתפים בה את היכולת להקיף — במסגרת הנתונה — את כל צדדיו, שכן אין שטח אחד בפעילות הצבא, או בחיי החייל, שאינו קשור בדרך זו או אחרת בנושא הבטחון. לא־כל־שכן במדינה הנמצאת במצב של שלום־לא־שלום, כשרק חלק קטן של האוכלוסיה — ושל הצבא — מרגיש בגופו־הוא את פעולת־המלחמה מה הנדירות־יחסית והקטנות־יחסית. בכך קושי אחד בהעלאת נושא זה.

קושי שני נובע מהחשיבות הרבה אשר מייחסים הצבאות לשמירת־סוד, ולבטחון בכללן — דשים ודשים בנושא זה. עד שקשה לחדש, אכן, כמה מן החידושים המוצעים נראים, ע"כ — בראיה ראשונית לפחות — כחדשים עד־כדי־כך, שאינם מתקבלים על הדעת. טוראי א. ג. ז. ל. מציע למשל, לערוך פעמיים בשבוע (לפחות!) הרצאות על נושא הבטחון. סגן־משנה י. ינאי מצביע על האפשרות למנוע הסתננות ידיעות באופן פסי, כגון — ע"י סגירת החיילים במחנותיהם, וכן ע"י אי מסירת אינפורמציה לעתונות (אף האמצעו אינו מאמין באפשרות ביצוע הלכה־למעשה של מניעת־פיסית מעיין־ו). אמנם, דוקא בשטח הבטחון, עלולות לעתים ההצעות הפחות־מתקבלות־על־הדעת להיות מעשיות ביותר לאחר שתפרקנה בדיקה נוספת.

כרשימה הטובה ביותר נבחרה רשימתו של סגן משה וייס, המעמיד את ענין הבטחון על חינוך מצד אחד — ומשמעת מצד שני. מוזגה נאותה של שני אלה תביא להקטנת הפרצות בחומת הבטחון עד למינימום. לאחר הסברה זה מביא הוא כמה דוגמאות לדרך הנאותה של שמירה על הסודיות.

רשימתו של סרן א. פרוסקוואר ראויה לציון על היותה בנויה נאה ובעלת־תוכן. מן הדין לצייין את הצעתו לחזור ולהדגיש לחיילים את זכויותיהם בשעת נפלם בשבי. אשמה עיקרית לכך ששמירת הבטחון אינה עומדת על הרמה הגבוהה ביותר רואה הוא בלולו אשר חלק מן הקצינים מולול בבעיה זו.